

ін'єкції (підшкірні, внутрішньом'язові, внутрішньовенні); катетеризацію сечового міхура; непрямий масаж серця; штучну вентиляцію легень; накладання кровоспинного джгута; іммобілізацію; туалет рани, першу допомогу при опіках; першу допомогу при відмороженнях; невідкладну допомогу при алергіях, анафілаксії, укусах тварин; невідкладну допомогу при отруєнні наркотиками, снодійними препаратами; невідкладну допомогу при алкогольному отруєнні, отруєнні грибами та вивчають проведення інших маніпуляцій.

Висновок. Багаторічний досвід фахівців кафедри клінічної лабораторної діагностики Національного фармацевтичного університету під час підготовки здобувачів вищої освіти засвідчив, що без застосування при навчанні сучасних методів медичної симуляції неможливо підготувати фахового та конкурентоспроможного фахівця на ринку праці.

ВНЕСОК ЦЕНТРУ СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ В ПІДГОТОВКУ БЕЗПЕРЕРВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ БУКОВИНИ

**Лисак І.В., Смандич В.С., Хухліна О.С., Мандрик О.Є, Сокорська В.О.,
Райда В.В.,**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

За підтримки проєкту Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1-2020-1-GE-EPPKA2-CBHE-IP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETY and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів».

Мета симуляційного центру — покращити безпеку під час роботи з пацієнтами. Нинішні та майбутні медичні працівники відточують свої практичні навички на манекенах, удосконалюючи передові методики та отримуючи цінний досвід роботи з пацієнтами. Це стає життєво важливим для створення золотого стандарту безпеки пацієнтів та медичної освіти.

Сценарії відеозапису також є дуже ефективними інструментами навчання, оскільки вони дають змогу учасникам дивитися імітовані зустрічі з пацієнтами зі сторони, виявити свої помилки та аналізувати кожен досвід із метою покращення майбутньої продуктивності, а також надає учням широкий спектр ресурсів для покращення якості обслуговування пацієнтів.

Також пропонуються курси для стандартизованих пацієнтів. Стандартизовані пацієнти — це актори, ретельно навчені

зображати ролі пацієнтів. Сценарії спрямовані також на те, як повідомляти погані новини, коли члени сім'ї отримують новини про смерть пацієнта або важкий діагноз, щоби студент мав можливість практикувати навички співпереживання пацієнту та передачі болісних новин у співчутливий шлях. Наразі студенти-медики використовують багато типів тренажерів для відпрацювання конкретних навичок для навчання.

Тренажери — це манекени, призначені для фізичного відтворення пацієнтів і надання студентам можливості вивчати етапи клінічних процедур. Навчання з тренером і завданнями знайомить учнів з обладнанням та стимулює розвиток конкретних навичок. Ці навички застосовні до реальних випадків і можуть бути належним чином застосовані в складних ситуаціях.

Таке навчання дає змогу учаснику працювати у своєму власному темпі без стресового чинника та оволодіти навичками шляхом навмисної практики. Вони включають виконання різного роду маніпуляцій, проведення СЛР, відпрацювання практичних навичок в акушерстві, педіатрії, хірургії і тд. Досвід такої роботи дає студентам підготовку, необхідну для належного догляду за пацієнтами.

Симуляційна медицина створена не тільки для навчання студентів, а і для інтернів та вже практикуючих лікарів. Для цього створюються спеціальні вузькопрофільні тренінги для відточення майстерності.

Такі тренінги необхідні для лікарів як для відточення вже набутих навичок так і для здобування нових. Сюди входить навчання та відпрацювання тих напрямків, які рідко трапляються в повсякденній роботі лікаря, але можуть знадобитися в надзвичайних чи екстрених ситуаціях.

Відпрацювання таких навичок дає змогу не розгубитися та, знаючи алгоритм дій, відтворити його на реальному пацієнті в разі необхідності. Окрім цього медицина та медична допомога постійно вдосконалюється. Покращується обладнання, вдосконалюються алгоритми та з'являються нові рекомендації, як всесвітні так і МОЗ.

Безперервний професійний розвиток необхідна складова професійного життя кожного лікаря. Подібні заходи потрібні для вдосконалення роботи медичних працівників та покращення лікування ними пацієнтів.

Фактично професійність лікаря зростає на системі безперервного професійного розвитку. Це постійне невтомне та сумлінне навчання кваліфікованих фахівців, яке спрямоване на оздоровлення та рятування народу.

Отже, технології симуляційної медицини є важливою складовою процесу навчання в тому числі безперервного професійного розвитку,

покращують рівень підготовки молодих лікарів та зводять до мінімуму ризику та негативні наслідки в роботі з реальними пацієнтами без належної підготовки, покращуючи навички виконання медичних маніпуляцій та спілкування з пацієнтами.

Список використаних джерел

1. Ледінгем МакА, Харден Р.М. Дванадцять порад щодо створення навчального закладу з клінічних навичок. Med Teach. 1998
2. Симуляційне навчання по спеціальності «Лікувальна справа» / М.Д. Горшков; ред. А.А. Свистунов.: Медіа, 2014. — 288 с.

РОЛЬ ТА ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДВИЩЕННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ

Лукашевич І.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Ключовим аспектом будь-якого навчання є його практична спрямованість. Симуляційна освіта є однією з основних методик практичної підготовки медичних фахівців у розвинених країнах. Відпрацювання навичок на симуляторах має доведену ефективність. Саме завдяки таким технологіям підготовка медичних фахівців максимально наближена до їхньої реальної діяльності. Видатний психолог та лікар К.К. Платонов писав про особливості навчання фахівців із використанням тренажерів: «Тренажер — це навчальний посібник, що дає змогу формувати навички, необхідні в реальних умовах праці» [1, 2]. У цьому відмінність тренажера від наочних посібників, які лише «полегшують» формування навичок за допомогою знань [3].

На кафедрі пропедевтики внутрішньої медицини створено всі умови, які дають можливість максимально ефективно й досконало оволодіти знаннями, а також відпрацювати основні професійні навички. Під час навчання студентів використовуються такі типи симуляторів:

- фантом — модель людини або його частини в справжню величину, що заміщує оригінал, який зберігає тільки деякі важливі його властивості (сприяє формуванню системи взаємопов'язаних умінь і навичок);
- манекен — фігура, на якій можна формувати систему взаємопов'язаних умінь і навичок;
- тренажер — пристрій для штучного створення (імітації) різних ситуацій або об'єктів, що дає змогу формувати певні навички та вміння;